

L'IRTA rebrà cinc exemplars d'esturions del projecte Life Migratoebre abans d'acabar l'any

L'Institut per al desenvolupament per les comarques de l'Ebre ha tancat la cessió dels primers exemplars d'esturió, que serviran per a comprovar la capacitat de reproducció d'esta espècie a les aigües de l'Ebre, i està previst que en els pròxims anys es puga reintroduir.

Ascó Andreu Prunera

El projecte Life Migratoebre avança amb bon ritme amb l'objectiu de repoblar l'Ebre amb espècies autòctones com la llambrea, la saboga, l'anguila o l'esturió. Per a fer-ho, l'Institut per al Desenvolupament de les Comarques de l'Ebre (Idece) ha tancat ja un acord perquè enguany les dependències de l'IRTA, a Sant Carles de la Ràpita, acullen cinc exemplars vinguts de l'estuari de la Girona, a França, l'únic lloc d'Europa on els esturions han sobreviscut a la contaminació i la sobrepesca.

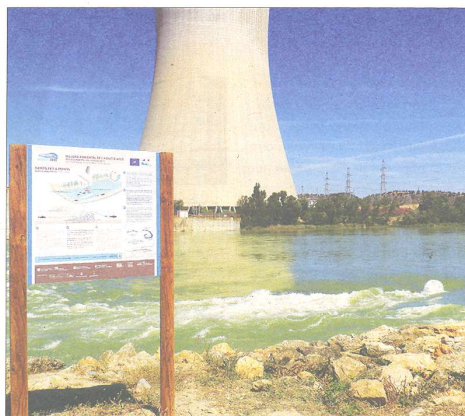
Els exemplars d'esturió vindran des de les instal·lacions de l'IRTEA i s'instal·laran en uns nous tancs que s'instal·laran a l'IRTA. Allà es comprovarà quina adaptació tenen a l'aigua de les característiques del tram final de l'Ebre i també serviran per a difondre els valors pel respecte a la biodiversitat i el medi am-

bient mitjançant visites guiades.

El director de l'Idece, Joan Martín Masdú, destaca que **"els exemplars que es rebran abans d'acabar l'any seran prereproductors. Si aconseguim que es reproduïsquen amb unes circumstàncies similars a les del riu serà una gran notícia, perquè voldrà dir que tard o d'hora aconseguirem repoblar l'Ebre amb esturions. També tenim el compromís de poder tenir en un futur altres exemplars més petits per a la reintroducció a l'Ebre"**. L'espècie es va extingir al riu durant la dècada dels seixanta.

Per a possibilitar la reintroducció d'espècies autòctones com l'esturió, però, cal eliminar abans les barreres que s'han construït al riu.

El passat divendres es va inaugurar la nova rampa per a peixos viatgers que permetrà que les espècies puguin remuntar el riu i superar l'assut de la central nuclear d'Ascó i arribar fins al meandre de Flix.

La nova rampa per a peixos de l'assut d'Ascó. / FOTO: A. PRUNERA

La connectivitat del riu és fonamental per a alguns peixos com l'esturió, que tenen el seu hàbitat natural al mar però que fan les postes al riu. **"L'esturió necessita el riu per a fer les postes i, per això, la nova rampa és fonamental, ja que hem detectat unes zones de posta molt importants, amb pedres grans, que pot facilitar la reproducció"**, assegura Jesús Gómez, tècnic del Departament d'Agricultura a les Te-

rres de l'Ebre.

En el cas de l'anguila, el seu cicle vital és gairebé oposat al de l'esturió, i madura i s'alimenta al riu, fins que es trasllada al mar. I la rampa també servirà per a altres espècies autòctones com la saboga o la llamprea.

La nova rampa d'Ascó és la més gran de tota Catalunya, amb una longitud de cinquanta metres, i una amplada d'uns deu metres i un pendent del 3,5%. **"La rampa resoldrà la ba-**

rrera de l'assut de la nuclear. El moviment dels peixos és fonamental per a facilitar que troben hàbitats per a alimentar-se o reproduir-se i ara es podran moure lliurement, si-ga quin siga el cabal i en qualsevol època de l'any", assegura Enric Gisbert, investigador de l'IRTA.

LA RAMPA DE XERTA Des de l'Idece treballen ara en la nova rampa que ha de permetre als peixos esquivar l'assut de Xerta. Tindrà més de 200 metres de llargada i seria la més gran de tot l'Estat. Segons Martín Masdú, el nou projecte de construcció de la rampa **"arriba a la fase d'afegacions i compta amb el vistiplau de la Confederació Hidrogràfica de l'Ebre"**.

Amb la posada en marxa d'esta rampa a Xerta, els peixos migradors podrien remuntar el riu des del Delta i fins al meandre de Flix.

La construcció de les dos rampes, així com la reintroducció de les espècies autòctones al riu estan incloses dins el projecte Life Migratoebre, que compta amb finançament europeu, i està coordinat per l'Idece, en col·laboració amb l'Administració de la Generalitat, l'Estat, la Fundació la Pedrera o el Centre d'Estudis del Riu Mediterrani. ■